BIBLIOTECA MUNICIPIULUI DEVA
R.S.R.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XX-Nr. 958

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 30 august 1968
4 pag. 25 bani

TOTALĂ ADEZIUNE LA PRINCIPIILE POLITICII INTERNE ȘI EXTERNE A PARTIDULUI ȘI GUVERNULUI

Din scrisorile primite la redacție

pag. a II-a

COMUNICAT

În ziua de 21 august a.c. a avut loc ședința comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a Guvernului Republicii Socialiste România.

La ședință au luat parte, în afara membrilor Comitetului Central, ai Consiliului de Stat și Guvernului, primii-secretari ai comitetelor județene de partid, conducerile sindicatelor, U.T.C.-ului, organizațiilor de femei și altor organizații obștești și de masă, redactori șefi din presa centrală, cadre cu munci de răspundere în organele de partid și de stat.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a informat despre situația deosebit de gravă creată ca urmare a pătrunderii forțelor armate ale unor țări socialiste în Republica Socialistă Cehoslovacă și a expus Comitetului Central concluziile la care Prezidiul Permanent, Comitetul Executiv al C.C. al Partidului Comunist Român au ajuns, în legătură cu aceasta.

Comitetul Central, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri au exprimat în unanimitate profunda lor îngrijorare în legătură cu acest act, subliniind că el reprezintă o încălcare flagrantă a suveranității naționale a unui stat socialist frățesc, liber și independent, a principiilor pe care se bazează relațiile între țările socialiste, a normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional. Nimic nu poate justifica săvîrșirea acestui act, ocuparea militară a Cehoslovaciei socialiste. Amestecul în treburile interne ale Partidului Comunist și poporului cehoslovac, intervenția armată în Cehoslovacia reprezintă o grea lovitură dată unității sistemului mondial socialist, mișcării comuniste și muncitorești internaționale, prestigiului socialismului în întreaga lume, cauzei păcii. Partidul și guvernul, întregul nostru popor își exprimă convingerea că singura cale pentru lichidarea consecințelor grave create de intervenția armată în Cehoslovacia este retragerea grabnică a trupelor celor cinci țări, asigurarea condițiilor ca poporul cehoslovac să-și poată rezolva singur treburile interne, fără nici un amestec din afară. Partidul și guvernul, întregul popor își exprimă și cu acest prilej întreaga solidaritate cu poporul frate cehoslovac și cu Partidul Comunist din Cehoslovacia, convingerea că clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, partidul comunist, conducerea sa aleasă, organele constituționale de conducere ale statului vor rezolva cu succes toate problemele legate de mersul înainte al societății socialiste cehoslovace.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri au aprobat în unanimitate activitatea Prezidiului Permanent și a Comitetului Executiv ale Comitetului Central îndreptată spre promovarea în relațiile interstatale a principiilor independenței, suveranității, neamestecului în treburile interne, egalității depline și respectului reciproc, de întărire pe această bază a unității țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor antiimperialiste.

De asemenea au fost aprobate în unanimitate măsurile propuse de Prezidiul Permanent și Comitetul Executiv ale Comitetului Central al Partidului Comunist Român, pentru a asigura munca pașnică creatoare a poporului român, constructor al socialismului, independența și suveranitatea națională a patriei noastre.

S-a hotărît să se convoace mîine 22 august, sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

21 VIII 1968

DECLARAȚIA

Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România cu privire la principiile de bază ale politicii externe a României

Marea Adunare Națională, întrunită în ședință extraordinară în ziua de 22 august 1968, consideră necesar, ca urmare a situației create prin pătrunderea forțelor armate a cinci state socialiste pe teritoriul Republicii Socialiste Cehoslovace să expună cu toată claritatea în fața întregului nostru popor, a opiniei publice internaționale, poziția principială a României în legătură cu relațiile dintre țările socialiste, dintre toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Întreaga politică externă a partidului și statului român este pătrunsă de grija și preocuparea plină de răspundere pentru cauza prieteniei și colaborării dintre statele socialiste, a unității sistemului socialist mondial, pentru găsirea căilor în vederea depășirii greutăților și neînțelegerilor create în relațiile dintre unele țări socialiste, pentru întărirea coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Activitatea desfășurată de țara noastră pe plan extern demonstrează cu prisosință că Partidul Comunist Român, guvernul Republicii Socialiste România sînt animate de un profund spirit internaționalist, că lor le sînt scumpe relațiile de prietenie frățească cu toate țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele ce luptă împotriva imperialismului, pentru democrație și progres social, libertate și independență națională, pentru pace în lume.

Marea Adunare Națională, ca și întregul popor român, acordă o importanță deosebită dezvoltării colaborării tovărășești cu statele sistemului socialist. Colaborarea și cooperarea multilaterală economică, politică, științifică și culturală dintre țările C.A.E.R. — la care România ia parte activă — dintre toate statele socialiste, permite accelerarea propășirii fiecărei țări în parte, întărirea forței și prestigiului în lume al întregului sistem socialist.

Condiția fundamentală a desfășurării cu succes a acestei colaborări, a întăririi alianței lor militare și politice, a consolidării unității și coeziunii lor, a lichidării divergențelor existente — condiție asupra căreia partidul și statul nostru s-au pronunțat și se pronunță cu consecvență — este așezarea relațiilor pe baza principiilor marxism-leninismului, ale internaționalismului proletar, pe baza respectării independenței și suveranității fiecărui stat, a egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne, a avantajului reciproc și întrajutorării tovărășești. Aceasta reprezintă cheia de boltă a unității țărilor socialiste, cerința cea mai imperioasă a întăririi sistemului socialist mondial, unul din factorii fundamentali de care depind mersul înainte al orînduirii socialiste și comuniste, înfăptuirea idealurilor popoarelor care și-au luat soarta în propriile mîini, a idealurilor de dreptate socială și națională ale tuturor popoarelor.

Este știut că aspirația majoră a popoarelor în epoca contemporană, aspirație care se afirmă cu forță de nestăvilit pe arena mondială, este cucerirea dreptului de a-și hotărî singure soarta, conform voinței și intereselor lor, fără amestec din afară, cucerirea și apărarea libertății și independenței naționale, consolidarea suveranității fiecărei națiuni. Acest ideal străbate ca un fir roșu lupta tuturor forțelor revoluționare, a maselor largi populare de pretutindeni, este un deziderat ce cîștigă tot mai mulți aderenți pe toate continentele, mobilizează și însuflețește cercurile cele mai largi ale opiniei publice mondiale.

În aceste condiții, îndatorirea supremă a țărilor socialiste este de a oferi un model convingător, viu, de realizare în viață a acestor idealuri, de materializare în practică a aspirațiilor popoarelor dornice să trăiască în pace și prietenie, în stimă și respect reciproc. Considerăm că misiunea țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești este aceea de a se situa permanent în avangarda luptei revoluționare pentru libertate și independență națională, ca portdrapelul acestor idealuri arzătoare ale epocii noastre, de a mobiliza în această luptă toate popoarele, uriașul front antiimperialist mondial. Baza obiectivă a realizării acestui țel este comunitatea orînduirii sociale din țările socialiste, ideologia comună marxist-leninistă, interesele și idealurile supreme comune ale întregii mișcări comuniste și muncitorești.

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România își exprimă convingerea că nimic nu poate dăuna mai mult prestigiului internațional al socialismului, autorității statelor socialiste pe arena mondială, influenței ideilor comunismului în lumea întreagă decît încălcarea acestor principii în relațiile dintre statele socialiste, folosirea metodelor, reprobabile, de amestec în treburile interne ale unei țări socialiste. Recurgerea la asemenea metode, condamnate de mult de mișcarea comunistă și muncitorească internațională și încriminate la timpul său de toate țările socialiste — și cu atît mai mult intervenția armată, ocuparea militară a teritoriului unui stat frățesc — aduce cel mai grav prejudiciu luptei forțelor revoluționare din toate țările pentru idealurile de libertate socială și națională, pentru triumful cauzei lui Marx, Engels și Lenin.

Numai organele alese ale partidului și statului poartă răspunderea asupra destinelor unei națiuni socialiste, pot hotărî cînd sînt și cînd nu sînt în pericol cauza socialismului și cuceririle revoluționare ale poporului, pot solicita sau nu ajutorul politic, militar sau de altă natură al celorlalte țări socialiste. A nesocoti aceste organe, a acționa în pofida voinței și peste capul lor, a aprecia situația dintr-o țară socialistă — și a acționa în consecință — pe baza informărilor unilaterale sau tendențioase făcute de anumite grupuri sau persoane înseamnă a călca în picioare principiul sacru al suveranității unui popor socialist, a unui partid comunist frățesc aflat la conducerea țării, a crea o situație de arbitrar, deosebit de periculoasă pentru relațiile dintre țările socialiste, pentru cauza colaborării și prieteniei între popoare.

Întărirea prieteniei și colaborării între partidele și popoarele noastre este strîns legată de asigurarea unei informări cît mai largi, corecte și obiective a opiniei publice din fiecare țară cu privire la stările de lucruri din alte partide sau țări socialiste. Numai pe această bază popoarele pot cunoaște realitățile din celelalte țări socialiste, numai pe această cale se poate contribui cu adevărat la dezvoltarea prieteniei și colaborării între țările socialiste, între partidele comuniste și muncitorești

Realitatea politică, viața au demonstrat că unica modalitate rațională și eficientă de soluționare a divergențelor, a deosebirilor de păreri ivite între țări socialiste, este discuția tovărășească, bazată pe respect și încredere reciprocă, între conducerile partidelor și statelor respective, găsirea prin eforturi răbdătoare, perseverente, sincere, a unor soluții reciproc acceptabile, care să elimine neînțelegerile dintre partide, să asigure relații de colaborare tovărășească, internaționalistă între țările socialiste. Ne pronunțăm cu hotărîre împotriva practicii etichetărilor aplicate unor partide sau țări socialiste frățești pe baza unor informări culese din afară și peste capul conducerilor de partid și de stat. Această practică nu poate decît să învenineze raporturile și să împiedice colaborarea frățească între partidele și țările socialiste. De aceea, trebuie să acționăm pentru a înlătura cu desăvîrșire și pentru totdeauna asemenea practici. Ele sînt străine principiilor pe care se bazează relațiile dintre partidele și țările noastre, străine spiritului marxism-leninismului ; a le admite în continuare în viața, în activitatea partidelor înseamnă a tolera încălcarea principiilor marxism-leninismului. Partidul nostru este ferm hotărît să facă totul pentru a contribui la intronarea în viața sistemului mondial socialist, a mișcării comuniste și muncitorești a principiilor comunismului — ale marxism-leninismului, așa cum a fost conceput de Marx și Lenin, ale ideologiei noastre atotbiruitoare, care asigură perspectiva înfloririi multilaterale a tuturor națiunilor.

Totodată, considerăm că în nici un caz deosebirile de vederi — care pot surveni între țările socialiste în legătură cu interpretarea uneia sau alteia dintre problemele construcției socialismului, mișcării comuniste și situației internaționale — nu trebuie să aibă repercusiuni pe planul relațiilor interstatale, să ducă la presiuni economice, politice sau de orice altă natură.

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România, partidul și guvernul, întregul popor român declară că sînt ferm hotărîte să acționeze în raporturile de colaborare și prietenie cu țările socialiste exclusiv pe baza principiilor internaționalismului socialist, militînd cu fermitate pentru respectarea dreptului intangibil al fiecărui popor de a-și hotărî singur propriile destine, de a-și alege formele concrete de edificare a socialismului. Este de competența exclusivă a fiecărui partid comunist sau stat socialist de a stabili metodele practice de construire a societății socialiste, politica internă și externă a țării, aplicînd în mod creator învățăturile generale ale marxism-leninismului la situația concretă din țara respectivă. Aceasta nu poate și nu trebuie să fie obiect de dispută sau de ingerințe în treburile interne ale unui stat socialist.

România își afirmă loialitatea deplină față de alianțele sale politice și militare cu țările socialiste fră-

(Continuare în pag. a 2-a)

DECLARAȚIA

COMITETULUI EXECUTIV AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român a examinat cu deosebită atenție comunicatul cu privire la convorbirile sovieto-cehoslovace din 23—26 august a.c. de la Moscova, precum și cuvintările rostite la Praga, după încheierea convorbirilor, de către tovarășii Ludvik Svoboda, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, Alexander Dubcek, primul secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia și Oldrich Cernik, președintele guvernului R. S. Cehoslovace.

Urmărind desfășurarea evenimentelor din Cehoslovacia în spiritul înaltei responsabilități impuse de gravitatea acestora, Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat, Consiliul de Miniștri, Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România și-au exprimat, la timpul său, în mod unanim, îngrijorarea și dezaprobarea față de pătrunderea forțelor armate ale celor cinci state socialiste în R. S. Cehoslovacă.

Partidul Comunist Român, consecvent poziției sale principiale, constructive, s-a pronunțat de la bun început pentru găsirea unei soluții raționale, pe singura cale compatibilă cu normele fundamentale ale relațiilor dintre țările socialiste, dintre partidele comuniste — calea tratativelor, a discuțiilor cu conducerea de partid și de stat legală a Cehoslovaciei.

Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a luat act de acordul încheiat ca urmare a convorbirilor, acord în al cărui temei își pot desfășura activitatea organele conducătoare de partid și de stat cehoslovace și care prevede retragerea trupelor celor cinci state de pe teritoriul Cehoslovaciei socialiste.

Comitetul Executiv apreciază că reîntoarcerea tovarășilor L. Svoboda, A. Dubcek, J. Smrkovski, O. Cernik și a altor conducători de partid și de stat la locurile lor de muncă și reluarea activității normale a organelor legale de partid și de stat, creează condiții ca poporul cehoslovac să-și poată consacra eforturile pentru rezolvarea sarcinilor complexe ce le stau în față, pentru soluționarea efectelor provocate de recentele evenimente, pentru dezvoltarea socialistă a societății.

În același timp, Comitetul Executiv consideră de cea mai mare importanță să se înfăptuiască retragerea, completă și în timpul cel mai scurt, a forțelor armate ale celor cinci state socialiste din Cehoslovacia, asigurîndu-se în acest fel manifestarea deplină a independenței R. S. Cehoslovace și exercitarea de către poporul cehoslovac a prerogativelor inalienabile ale suveranității naționale.

Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. își exprimă încrederea că Partidul Comunist din Cehoslovacia, poporul cehoslovac, în strînsă unitate în jurul conducerii de partid și de stat, vor depăși aceste momente grele și vor asigura mersul înainte cu succes al construcției socialiste. În numele întregului nostru partid, al întregului popor român, în spiritul prieteniei frățești româno-cehoslovace, Comitetul Executiv exprimă comuniștilor din Cehoslovacia, popoarelor ceh și slovac, sentimentele sale de caldă simpatie, de sprijin și deplină solidaritate internaționalistă.

Comitetul Executiv reafirmă poziția de principiu a Partidului Comunist Român că în împrejurările grele prin care trec relațiile dintre țările socialiste, este imperios necesar să nu se întreprindă absolut nimic care să înăsprească aceste relații, care să adîncească divergențele și să genereze noi surse de tensiune, — ci să se îndrepte toate eforturile către o unică direcție, constructivă, către țelul major al restabilirii climatului de încredere și prietenie între țările socialiste, al refacerii și consolidării relațiilor de unitate între partidele comuniste frățești, în interesul cauzei socialismului și al păcii.

28. VIII. 1968

ARIA CERCETĂRII PEDAGOGICE

INTERVIU

Noile perspective deschise învățămîntului nostru de Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățămîntului în Republica Socialistă România și de Legea privind învățămîntul adoptată de Marea Adunare Națională formulează înalte cerințe în sfera științei educației. Chemată să cerceteze prospectiv sistemul nostru de învățămînt, să prefigureze școala noastră de mîine și să fundamenteze științific întregul proces educativ, pedagogia se află în fața unor sarcini de mare însemnătate și de o extremă complexitate.

O convorbire desfășurată recent cu conf. univ. GEORGE VAIDEANU, directorul Institutului de științe pedagogice, ne-a arătat că planul de cercetare al acestui institut pentru viitorul an școlar este axat pe principalele sarcini ale perfecționării învățămîntului nostru, urmărind să asigure o contribuție majoră a științei educației la dezvoltarea și perfecționarea continuă a procesului instructiv-educativ, să promoveze o concepție înnoitoare, dinamică și cu un profund caracter științific în pedagogie, îmbinînd cerințele imediate cu cele de perspectivă.

— În ce forme și prin ce mijloace va realiza institutul cuprinderea problemelor esențiale ale învățămîntului contemporan românesc și ale dezvoltării științei pedagogice ? — iată prima întrebare pe care am adresat-o interlocutorului nostru.

— În vederea îndeplinirii obiectivelor propuse, în plan au fost incluse o serie de teme noi de cercetare. Este vorba de teme privind eficiența învățămîntului, pedagogia socială, pedagogia estetică, pedagogia comparată, educarea adulților. După cum vedeți, se lărgesc în general aria și problematica cercetării pedagogice. Corespunzător noilor cerințe de cercetare a fost perfecționată și structura organizatorică a institutului, înființîndu-se sectoare noi cum sînt „Laboratorul dirigintelui“, „Organizarea eficientă social-economică a învățămîntului“, „Educația adulților“, „Educația estetică“, „Pedagogie comparată“, „Cibernetica și procesul de învățămînt“, „Activități pionierești“ etc.

— Ce ne puteți spune despre tematica actuală și de perspectivă apropiată a cercetărilor fundamentale întreprinse de institut ?

— Cercetările fundamentale se vor concretiza, în principal, într-un sistem de tratate și de lucrări monografice de sinteză, care își propun să ridice pedagogia românească la nivelul cercetării mondiale de specialitate, valorificînd tradițiile naționale. Tematica acestor cercetări vizează determinarea obiec-

Interviu realizat de
PETRE ADESPI

(Continuare în pag. a 2-a)

DECLARAŢIA

Marii Adunări Naţionale a Republicii Socialiste România cu privire la principiile de bază ale politicii externe a României

(Urmare din pag. I-a)

ţesti, hotărîrea fermă de a le respecta întocmai, văzînd în aceasta o chezăşie a apărării fiecărui stat socialist în faţa unei agresiuni imperialiste, a întăririi forţei de apărare a întregului sistem socialist, a apărării păcii în lume. Marea Adunare Naţională exprimă dorinţa poporului român de a dezvolta relaţiile de prietenie tovărăşească cu popoarele Uniunii Sovietice, de care sîntem legaţi prin vechi tradiţii de amiciţie şi bună vecinătate, prin raporturi de solidaritate internaţionalistă, de a extinde şi întări alianţa şi prietenia trainică cu celelalte ţări socialiste vecine, Iugoslavia, Bulgaria, Ungaria, cu Cehoslovacia, Polonia, Republica Democrată Germană — primul stat socialist al muncitorilor şi ţăranilor din Germania —, cu Albania, cu statele socialiste din Asia, Republica Populară Chineză, R.D. Vietnam, R.P.D. Coreeană, Mongolia, cu primul stat socialist de pe continentul american, Cuba. Marea Adunare Naţională a Republicii Socialiste România adresează Sovietului Suprem al U.R.S.S., parlamentelor din celelalte ţări frăţeşti, guvernelor şi partidelor comuniste din toate ţările socialiste frăţeşti un apel solemn de a face totul pentru promovarea fermă a principiilor internaţionaliste în relaţiile din sînul sistemului socialist, de a nu permite nici un fel de încălcare a acestor principii, nici un fel de ştirbire a libertăţii, independenţei şi suveranităţii naţionale a vreunui popor. Prin aceasta ne dovedim la înălţimea încrederii popoarelor, la înălţimea încrederii şi aşteptărilor întregii omeniri.

Desfăşurarea vieţii internaţionale scoate în relief pericolul deosebit pe care îl reprezintă pentru cuceririle revoluţionare, progresiste ale popoarelor activitatea imperialismului contemporan care înfăptuieşte o politică agresivă de încordare, pune la cale comploturi şi lovituri de stat, atentează la independenţa popoarelor, încurajează forţele militariste, creează şi menţine focare de război în lume. În aceste condiţii asigurarea capacităţii de apărare a ţărilor socialiste, lupta lor unită constituie o datorie sacră a partidelor comuniste şi muncitoreşti din aceste ţări, a guvernelor şi organelor supreme ale statului, o îndatorire de supremă responsabilitate faţă de propriul popor, faţă de clasa muncitoare şi forţele păcii din întreaga lume.

Corespunzător acestor scopuri şi ca urmare a creării blocului agresiv N.A.T.O., a fost creată Organizaţia Tratatului de la Varşovia din care România face parte încă de la constituirea organizaţiei. În mod neabătut ţara noastră şi-a îndeplinit şi îşi îndeplineşte îndatoririle ce-i revin ca membră a Tratatului, îngrijindu-se neobosit de întărirea capacităţii sale de apărare, a forţelor sale armate care străjuiesc liniştea şi securitatea patriei, dezvoltînd colaborarea militară cu forţele armate ale celorlalte ţări socialiste participante la Tratat. Considerăm că atîta timp cît va exista blocul N.A.T.O. este necesară şi menţinerea Organizaţiei Tratatului de la Varşovia.

În acelaşi timp, România subliniază cu toată fermitatea că Tratatul de la Varşovia a fost creat exclusiv ca instrument de apărare a ţărilor socialiste împotriva unei agresiuni din afară, a unui atac imperialist. Aceasta a fost, este şi va fi unica raţiune a existenţei sale. Sub nici un motiv, în nici un caz şi în nici o formă Organizaţia Tratatului de la Varşovia nu poate fi folosită sau invocată pentru acţiuni militare împotriva vreunei ţări socialiste.

Tratatul de la Varşovia poate fi conceput numai ca o organizaţie a unor state socialiste egale în drepturi. De aceea orice act întreprins în numele Tratatului orice acţiune militară înfăptuită sub egida sa trebuie să fie rezultatul consultărilor şi al hotărîrii comune, unanime a tuturor statelor membre — aşa cum prevede însuşi Tratatul. Măsurile care contravin acestor norme nu pot angaja în nici un fel Tratatul de la Varşovia ca organizaţie, toate statele membre ale acesteia.

În spiritul Tratatului de la Varşovia ţările participante au datoria de a se ajuta reciproc în cazul unei agresiuni imperialiste. În conformitate cu principiile democraţiei, ale normelor constituţionale şi cu înseşi prevederile Tratatului, cererea de ajutor militar sau hotărîrea de a participa la acţiuni militare comune sînt de resortul exclusiv al organelor legale ale statului respectiv. Acestea, şi numai ele, sînt în măsură să ia hotărîri în probleme de asemenea însemnătate majoră.

Are o uriaşă importanţă în viaţa ţărilor socialiste realizarea principiilor diplomaţiei preconizate de Lenin — o diplomaţie deschisă, profund democratică şi populară, emanaţie a voinţei şi intereselor întregii naţiuni. Un popor liber şi stăpîn pe soarta sa are dreptul să fie informat, să cunoască întreaga activitate internaţională a statului, toate obligaţiile derivate din tratatele şi pactele politice şi militare în care este angajată ţara respectivă.

Marea Adunare Naţională consideră că tratatele care leagă România de alte ţări trebuie să fie în mod obligatoriu aprobate de forul suprem al statului, ca toate îndatoririle poporului nostru privind colaborarea şi cooperarea militară cu celelalte ţări, orice clauze privind staţionarea unor trupe aliate pe teritoriul său să fie exclusiv rezultatul hotărîrii exprese a parlamentului, organul suprem al puterii de stat a naţiunii noastre socialiste. Aceasta este deosebit de necesar pentru a asigura ca toate angajamentele ţării să fie emanaţia voinţei suverane a poporului, a întregii naţiuni, pentru ca poporul să poată acţiona ca un tot unit în vederea înfăptuirii lor.

Marea Adunare Naţională reafirmă poziţia cunoscută a României de a-şi dezvolta relaţiile cu toate ţările, indiferent de orînduirea socială, pe baza principiilor independenţei, suveranităţii, egalităţii, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc. Numai respectarea acestor principii, care constituie norme fundamentale ale dreptului internaţional, poate asigura afirmarea spiritului de legalitate şi justiţie în raporturile dintre state, poate asigura dreptul inalienabil al fiecărui popor de a-şi decide singur soarta. Promovarea lor consecventă, înrădăcinarea lor trainică în viaţa internaţională este o cerinţă de însemnătate hotărîtoare pentru dezvoltarea unor raporturi de încredere între state, pentru apropierea între popoare şi întărirea prieteniei lor, pentru dezvoltarea colaborării şi consolidarea păcii în lume.

Marea Adunare Naţională dă o înaltă apreciere activităţii desfăşurate de guvernul român pentru dezvoltarea relaţiilor pe toate planurile cu statele de pe continentul nostru pentru înfăptuirea securităţii europene şi consideră că trebuie intensificate eforturile pentru aşezarea raporturilor dintre toate naţiunile Europei pe baze noi, pentru buna colaborare în toate domeniile a tuturor popoarelor continentului, corespunzător intereselor păcii în întreaga lume.

Adresăm cu acest prilej parlamentelor, organelor supreme de conducere, guvernelor tuturor ţărilor mari sau mici, care poartă răspunderea destinelor naţiunilor lor şi a păcii, apelul de a dezvolta cooperarea internaţională,de a acţiona neobosit pentru micşorarea încordării, pentru înlăturarea surselor de suspiciune din relaţiile între state, pentru afirmarea spiritului de colaborare şi respect reciproc în viaţa internaţională, pentru statornicirea unui climat trainic de pace în întreaga lume.

Acţionînd în acest spirit, ne îndeplinim una din obligaţiile primordiale în faţa popoarelor noastre, în faţa viitorului întregii lumi.

România consideră că trebuie militat cu hotărîre pentru a se ajunge la dezarmarea generală şi, în primul rînd, pentru a se înfăptui în cel mai scurt timp eliminarea armelor atomice care constituie un pericol pentru însăşi existenţa omenirii. Aceste arme trebuie să fie scoase în afara legii, pentru ca popoarele să trăiască fără teama pericolului unui război termonuclear. Trebuie să facem totul pentru a realiza acest deziderat al omenirii.

România participă activ la întreaga activitate a Organizaţiei Naţiunilor Unite îndreptată spre destindere, spre asigurarea păcii şi securităţii în lume, acordă o deosebită atenţie înfăptuirii principiilor înscrise în Carta acestei organizaţii.

Marea Adunare Naţională consideră că trebuie realizată universalitatea Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru ca toate statele lumii să-şi poată aduce contribuţia activă în cadrul acestei organizaţii, la însănătoşirea vieţii internaţionale. Conform principiilor Cartei O.N.U. şi ţelurilor sale, această organizaţie are datoria de a lua măsurile necesare atunci cînd independenţa şi suveranitatea unui stat membru al organizaţiei sînt încălcate, cînd o ţară devine obiectul unei intervenţii armate străine. Respectarea suveranităţii şi independenţei tuturor naţiunilor lumii este o îndatorire internaţională primordială.

Marea Adunare Naţională îşi exprimă aprobarea deplină faţă de politica şi activitatea externă internaţionalistă desfăşurată de Partidul Comunist Român şi de guvernul ţării noastre, faţă de eforturile lor neobosite pentru lichidarea încordării între ţările socialiste, între partidele comuniste şi muncitoreşti, pentru întărirea unităţii ţărilor socialiste şi a partidelor comuniste frăţeşti. Marea Adunare Naţională aprobă întru totul concluziile şedinţei comune a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat şi a Consiliului de Miniştri ţinută la 21 august anul acesta, precum şi măsurile adoptate cu acest prilej în vederea creşterii aportului ţării noastre la depăşirea acestui moment greu prin care trec relaţiile dintre ţările socialiste. Marea Adunare Naţională îşi exprimă dezaprobarea faţă de amestecul în treburile interne ale poporului cehoslovac, faţă de intervenţia militară a celor cinci ţări în Cehoslovacia. Ea îşi manifestă convingerea că sînt necesare eforturi noi şi perseverente pentru soluţionarea principială a crizei survenite ca urmare a intervenţiei militare împotriva poporului cehoslovac. Interesele supreme ale socialismului, ale păcii cer să se facă apel la raţiune, la înţelegere, la spirit tovărăşesc. Încă nu este prea tîrziu pentru a face să triumfe principiile colaborării internaţionaliste, pentru a se întreprinde măsuri menite să creeze premise soluţionării judicioase a crizei intervenite în raporturile cu Cehoslovacia, pentru îmbunătăţirea relaţiilor între ţările socialiste.

Singura cale pentru stingerea conflictului creat este retragerea neîntîrziată a tuturor trupelor străine de pe teritoriul Republicii Socialiste Cehoslovace, crearea condiţiilor ca poporul frate cehoslovac, partidul şi guvernul legal cehoslovac să-şi poată rezolva treburile interne fără nici un amestec din afară. Este de o importanţă vitală ca organele de partid statutare şi organele de stat constituţionale ale Cehoslovaciei să-şi poată desfăşura nestingherite activitatea de conducere a vieţii economice, politice şi sociale, ca cu ele şi numai cu ele să se discute despre modalităţile de soluţionare a crizei actuale din Cehoslovacia. Marea Adunare Naţională îşi exprimă încrederea deplină în capacitatea poporului frate cehoslovac, a partidului său comunist şi a guvernului ţării, a organelor alese în mod legal şi constituţional de a rezolva cu succes problemele interne ale dezvoltării socialismului în Cehoslovacia, de a învinge greutăţile care s-au creat, de a asigura mersul înainte al patriei lor pe calea socialismului şi comunismului.

Marea Adunare Naţională cheamă în aceste zile pe toţi oamenii muncii, clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea, întregul popor să-şi înzecească eforturile pentru realizarea programului de dezvoltare multilaterală a ţării elaborat de partid şi guvern, pentru înfăptuirea măreţelor sarcini ale construcţiei socialismului, pentru dezvoltarea economiei, ştiinţei, culturii, artei, pentru realizarea politicii partidului de ridicare a nivelului de trai al maselor, de înflorire a naţiunii noastre socialiste.

Marea Adunare Naţională reafirmă voinţa fermă a partidului şi guvernului, a forului suprem al ţării de a face totul pentru ridicarea pe o treaptă superioară a operei de edificare a socialismului, punînd la baza întregii noastre vieţi sociale principiile democratismului socialist care asigură participarea activă a tuturor cetăţenilor la elaborarea şi înfăptuirea politicii interne şi externe a ţării, la rezolvarea treburilor statului, împlinirea multilaterală a personalităţii fiecăruia corespunzător principiilor umanismului socialist, valorificarea energiei, talentului şi capacităţii fiecărei persoane în folosul societăţii, al patriei socialiste.

Ne exprimăm convingerea că poporul nostru nu-şi va precupeţi eforturile pentru realizarea acestor sarcini, îşi va strînge şi mai puternic rîndurile în jurul conducerii de partid şi de stat, făcînd zid în apărarea cuceririlor noastre revoluţionare, a independenţei şi suveranităţii patriei. Suveranitatea şi independenţa naţională sînt bunuri nepreţuite, pe care poporul român, în frunte cu partidul comunist, le-a cucerit prin lupte şi jertfe grele, la capătul unui drum istoric zbuciumat. Ele sînt cuceriri fundamentale ale orînduirii socialiste, la care oamenii muncii, întregul popor ţin ca la propria lor viaţă, căci de ele depind însăşi viaţa, însuşi viitorul lor.

Tocmai de aceea politica promovată de partid şi guvern este îmbrăţişată cu încredere şi ataşament nețărmurit de toţi oamenii muncii, indiferent de naţionalitate, de întreaga noastră naţiune socialistă, este considerată de poporul român ca expresia fidelă a năzuinţelor şi aspiraţiilor sale fundamentale, a intereselor supreme atît ale generaţiilor de azi cît şi ale celor de mîine ale patriei noastre. Înfăptuind neabătut această politică, poporul român îşi îndeplineşte îndatorirea sfîntă faţă de patria noastră socialistă, precum şi obligaţiile sale internaţionaliste de detaşament activ al frontului revoluţionar antiimperialist mondial, obligaţiile faţă de cauza unităţii ţărilor socialiste, a colaborării şi prieteniei tuturor popoarelor, a păcii şi securităţii în întreaga lume.

TOTALĂ ADEZIUNE LA PRINCIPIILE POLITICII INTERNE ŞI EXTERNE A PARTIDULUI ŞI GUVERNULUI

În aceste zile, mii de oameni ai muncii adresează partidului scrisori şi telegrame în care îşi exprimă adeziunea lor totală la politica internă şi externă a partidului şi guvernului. În întreprinderi şi instituţii, oamenii muncii dau expresie hotărîrii lor de a face zid în jurul partidului,de a munci neabătut pentru înflorirea socialismului în patria noastră.

Alături de întregul popor, oamenii şcolii îşi manifestă ataşamentul profund faţă de partid, încrederea neţărmurită în politica sa îndreptată spre consolidarea şi dezvoltarea cuceririlor socialismului în patria noastră, spre dezvoltarea economică şi social-culturală a ţării. Publicăm cîteva din scrisorile primite la redacţia noastră, în care ei împărtăşesc gîndurile şi sentimentele ce îi animă.

Strîns uniţi în jurul conducerii partidului

Cu profundă emoţie şi cu un înalt simţămînt de mîndrie patriotică subscriu la principiile de bază ale politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, cuprinse în recentele documente de partid şi de stat, în cuvîntările tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Aceste documente exprimă gîndurile şi sentimentele întregului nostru popor. Principiile formulate de partid, principii pătrunse de un profund umanism socialist, ca şi consecvenţa marxist-leninistă a întregii politici a partidului nostru, sînt o strălucită pildă, un minunat model pentru fiecare dintre noi în îndeplinirea îndatoririlor patriotice şi internaţionaliste, ca cetăţeni ai României, ţară care merge pe drumul socialismului şi comunismului. În patria noastră socialistă se dezvoltă continuu industria, agricultura este în continuă înflorire, cultura urcă pe trepte tot mai înalte. Latură inseparabilă a construcţiei socialiste, învăţămîntul se dezvoltă impetuos. Trecerea la învăţămîntul general obligatoriu, de zece ani arată nivelul înalt de cultură la care se ridică poporul nostru în condiţiile create de socialism.

Unul din principiile pe care le promovează cu fermitate partidul nostru este acela că ţările socialiste au datoria să-şi unească eforturile pentru a sluji idealurile comuniste, să-şi întărească necontenit cooperarea şi alianţa pentru a grăbi progresul fiecăreia din ele, pentru a spori prestigiul socialismului şi a opune imperialismului o forţă de neînvins. Subliniind cu tărie faptul că libertatea, independenţa şi suveranitatea naţională a oricărui popor trebuie respectate cu sfinţenie, partidul nostru îşi arată hotărîrea de a apăra cu consecvenţă aceste principii şi de a acţiona neabătut pentru întărirea prieteniei şi colaborării cu Uniunea Sovietică, cu toate ţările socialiste.

Politica partidului reprezintă pentru noi, membrii corpului didactic, ca şi pentru întregul popor, farul călăuzitor care ne luminează calea întregii activităţi închinate construcţiei paşnice, progresului şi înfloririi României socialiste. Sînt ferm convins că strîns uniţi în jurul conducerii încercate a P.C.R., în frunte cu secretarul general al Comitetului său Central, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, muncind cu elan şi dăruire, oamenii muncii din patria noastră vor da viaţă înaltelor idealuri de progres, socialiste, care animă întregul nostru popor. Ca slujitor al învăţămîntului voi urma cu încredere linia partidului nostru, voi munci cu sporit spirit de răspundere pentru a contribui la formarea şi educarea tinerelor generaţii în spiritul dragostei şi devotamentului faţă de patrie şi de partid.

Prof. EUGEN BLIDEANU
director general în Ministerul Învăţămîntului

Politica partidului – expresie a năzuinţelor întregii naţiuni

În aceste zile, fiecare cetăţean al României socialiste — român, maghiar, german sau de altă naţionalitate — a simţit odată mai mult, în gînd şi în inimă, că politica partidului şi a statului nostru este o expresie a năzuinţelor întregii naţiuni. Consider o esenţială datorie de conştiinţă să-mi exprim totala adeziune faţă de conţinutul Declaraţiei Marii Adunări Naţionale, încrederea deplină în poziţia consecventă marxist-leninistă şi internaţionalistă a partidului, expusă cu claritate în recentele documente de partid şi de stat şi în cuvîntările rostite de tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Am avut prilejul emoţionant de a fi martorul ocular al entuziastei şi înflăcăratei primiri făcute de populaţia oraşului Sfîntu Gheorghe, a întregului judeţ Covasna, conducătorilor iubiţi ai partidului şi statului, scumpului nostru tovarăş Nicolae Ceauşescu. Această primire constituie o expresie grăitoare a încrederii tuturor oamenilor muncii din patria noastră, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, în politica Partidului Comunist Român, a unităţii poporului în jurul Comitetului Central al partidului.

Datorită înfăptuirii consecvente a politicii partidului, întregul nostru popor merge cu paşi siguri spre culmile desăvîrşirii construcţiei socialiste, ale civilizaţiei, bunăstării şi culturii. S-a cimentat, în munca şi în lupta pentru înfăptuirea idealurilor comuniste, pentru înălţarea şi înflorirea patriei, prietenia şi unitatea indestructibilă a tuturor cetăţenilor români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi care formează împreună o singură familie unită şi puternică în jurul partidului — naţiunea socialistă. Toţi împreună contribuim la victoriile construcţiei socialiste în România, toţi ne bucurăm, în deplină egalitate de drepturi, de condiţii care asigură dezvoltarea tuturor capacităţilor şi valorificarea lor spre binele nostru şi al patriei. Toţi sîntem mîndri de faptul că ţara noastră promovează neabătut, pe arena internaţională, principiile unităţii statelor socialiste, ale internaţionalismului socialist, ale independenţei, suveranităţii şi neamestecului în treburile interne. Toate acestea întăresc hotărîrea noastră din aceste clipe de a face zid în jurul partidului, de a ne înzeci forţele [illegible] munca pentru întărirea şi dezvoltarea multilaterală a patriei, în lupta pentru triumful idealurilor socialismului.

Ca intelectual şi profesor voi căuta să transmit prin întreaga mea activitate, pusă în slujba formării şi educării tinerelor generaţii, nobilele idealuri şi concepţii ale partidului comunist, să muncesc neprecupeţit pentru ridicarea continuă a nivelului spiritual al poporului.

Prof. FRANCISC IZSAK
inspector general al inspectoratului şcolar judeţul Covasna

Expresia concentrată a ceea ce toţi purtăm în minte şi în suflet

Întregul nostru popor a sărbătorit, de curînd, cea de-a 24-a aniversare a eliberării patriei. A fost, pentru noi toţi, un prilej de a face bilanţul marilor realizări dobîndite, sub conducerea partidului, în construcţia socialismului, ca rod al politicii sale de dezvoltare a forţelor de producţie, de afirmare a talentelor şi capacităţilor fiecărui om al muncii, de înflorire a vieţii spirituale a maselor. Învăţămîntul, orientat de partid spre un amplu şi creator proces de modernizare şi perfecţionare, asigură pregătirea în condiţii tot mai bune a cadrelor necesare economiei şi culturii, ca şi ridicării poporului pe o nouă treaptă de cultură şi civilizaţie.

Înţelepciunea, clarviziunea marxist-leninistă a partidului nostru, a conducerii sale s-au concretizat din nou, cu pregnantă forţă, în hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.R., în Declaraţia Marii Adunări Naţionale, în cuvîntările rostite recent de tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Politica internă şi externă a partidului şi statului nostru, reafirmată în aceste documente, este expresia concentrată a ceea ce purtăm fiecare dintre noi în minte şi în suflet. Mai mult chiar, ea exprimă una dintre trăsăturile esenţiale ale structurii psihice a poporului nostru, care întotdeauna în cursul istoriei sale a luptat pentru dreptate şi libertate, a căutat să stabilească o strînsă prietenie şi colaborare cu alte popoare, şi mai ales cu popoarele vecine.

Munca plină de răspundere şi abnegaţie pe care astăzi, în condiţiile socialismului, o desfăşoară întreaga noastră naţiune constituie afirmarea strălucită a aspiraţiilor poporului nostru spre bunăstare, cultură, spre pace şi prietenie cu celelalte popoare, aspiraţii al căror înţelept şi încercat stegar este partidul comuniştilor.

Lucrînd într-o editură a cărei activitate e închinată şcolii, învăţămîntului îmi pot da seama deosebit de clar de amploarea acţiunilor întreprinse de partidul şi statul nostru pentru educarea tinerelor generaţii în spiritul idealurilor socialiste. Pe deplin conştient că la baza acestei activităţi de înaltă răspundere stă aprofundarea şi aplicarea creatoare a învăţăturii marxist-leniniste, al cărei promotor consecvent este Partidul Comunist Român, îmi voi spori strădaniile, alături de întregul nostru colectiv de muncă, pentru îndeplinirea, cu tot mai mare succes, a acestei sarcini nobile.

Prof. EMIL BALDESCU
directorul Editurii didactice şi pedagogice

ARIA CERCETĂRII PEDAGOGICE

(Urmare din pag. 1)

tului şi a structurii interne a pedagogiei contemporane, fundamentarea teoretică a pedagogiei ca ştiinţă, precizarea metodologiei cercetării pedagogice prin asimilarea datelor ştiinţei moderne, modelarea fenomenului educativ, procesul învăţării în lumina cuceririlor ştiinţei moderne etc. Scopul principal al acestor cercetări este de a îmbogăţi ştiinţa pedagogică cu o viziune nouă, prospectivă şi de a constitui în acelaşi timp un suport teoretic, cu valoare stimulativă şi orientativă, pentru întreaga gamă de cercetări aplicative. Ele vor lărgi totodată orizontul pedagogico-filozofic al cercetătorilor, asigurînd unitatea de concepţie şi metodologică a studiilor întreprinse de institut.

— Ce lucrări fundamentale îşi propune să elaboreze institutul ?

Dintre lucrările fundamentale de pedagogie a căror elaborare intră în tematica actuală a institutului nostru se impun menţionate în mod deosebit Dicţionarul pedagogic uzual (de categorii pedagogice). Tratatul de istoria pedagogiei româneşti, Tratatul de pedagogie, lucrarea referitoare la pedagogia familiei şi monografiile pe teme de didactică şi educaţie. Este pentru prima dată cînd Institutul de ştiinţe pedagogice trece la elaborarea unor lucrări de asemenea anvergură.

— La ce se referă noile cercetări aplicative înscrise în planul institutului ?

— Pornind de la necesităţile de perspectivă ale societăţii noastre socialiste, cercetările aplicative, care reprezintă majoritatea temelor din planul institutului, îşi propun să răspundă cît mai temeinic şi cît mai prompt cerinţelor imediate ale şcolii în lumina prevederilor cuprinse în Directivele C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea învăţămîntului şi în Legea învăţămîntului. Ele tind să furnizeze o formulă didactico-educativă modernă şi eficientă, să stabilească, cu alte cuvinte, scopul, structura, conţinutul şi tehnica procesului de învăţămînt.

În sfera modernizării şi perfecţionării învăţămîntului de cultură generală sub aspectul conţinutului şi al metodicii, o pondere însemnată au cercetările privitoare la experimentarea unor cursuri moderne de matematică, fizică, chimie, logică, istorie, biologie, muzică (la clasele I—II) etc. De asemenea, va continua experimentarea instruirii programate la matematică, limba română, botanică, geografie, economie politică. Vor fi căutate soluţii pentru restructurarea predării limbilor străine în conformitate cu noile date ale lingvisticii, psihologiei şi cu orientările metodice moderne şi se vor efectua cercetări ce vizează perfecţionarea culturii artistice în şcoala de cultură generală. În planul institutului ocupă locul cuvenit şi cercetările privind folosirea tehnicilor moderne de învăţămînt, concretizate în teme ca : „Sporirea eficienţei lecţiilor prin folosirea mijloacelor audio-vizuale“, „Televiziunea şi educaţia“, „Metodica folosirii mijloacelor audio-vizuale la diferite obiecte de învăţămînt“.

— Ghidîndu-ne după numărul sporit al sectoarelor care se ocupă de problemele educaţiei deducem că acestea vor avea o pondere deosebită în activitatea desfăşurată de cercetătorii institutului în noul an şcolar.

— Observaţia dv. corespunde pe deplin realităţii. Planul de muncă al institutului prevede, în legătură cu conţinutul şi metodica muncii educative, numeroase teme de cercetare. Toate aceste teme reflectă concepţia potrivit căreia educaţia se realizează în primul rînd în procesul de învăţămînt. Ca atare, în desfăşurarea concretă a experimentelor, cercetările din domeniul educaţiei sînt strîns împletite cu cercetările de didactică vizînd, în ultimă instanţă, realizarea funcţiei formative a învăţămîntului, care reprezintă o cerinţă fundamentală a societăţii noastre în ceea ce priveşte dezvoltarea personalităţii. De asemenea, în problematica cercetărilor figurează şi o serie de teme în legătură cu orientarea şcolară şi preorientarea profesională a elevilor din şcoala de cultură generală, prin care se urmăreşte sarcina complexă de a aşeza pe baze ştiinţifice această acţiune de importanţă capitală.

Printre preocupările actuale şi de viitor ale institutului nostru voi mai menţiona cercetările întreprinse asupra procesului instructiv-educativ din şcolile profesionale şi din liceele de specialitate, extinderea şi adîncirea în continuare a cercetărilor privitoare la defectologie şi la pedagogia medicală.

O acţiune de mare anvergură, în care scontăm rezultate deosebite, este sesiunea pe ţară de comunicări a cadrelor didactice. De pe acum această sesiune se conturează ca o manifestare ştiinţifică de prestigiu. Sperăm că, pe lîngă valorificarea directă a studiilor prezentate în cadrul sesiunii, ea ne va permite să antrenăm într-o muncă de cercetare activă şi continuă numeroase cadre didactice dotate în mod deosebit pentru această activitate.

CLASA ÎNTÎI

1968—1969

Școlarizarea copiilor de la vîrsta de 6 ani este o problemă care preocupă forurile de specialitate din multe țări. Condițiile în care se dezvoltă copiii lumii moderne permit încadrarea lor încă de la 6 ani într-un sistem organizat de învățămînt. Cercetările pedagogilor, psihologilor, medicilor etc. au dus la concluzia că la această vîrstă copiii sînt apți să învețe — bineînțeles după un program adecvat, care să facă tranziția de la grădiniță la școală. După cum se știe, în cursul anului școlar trecut, și în țara noastră a funcționat, experimental, un număr de clase constituite numai din copii de 6 ani. Rezultatele obținute în aceste clase au confirmat ideea generalizării învățămîntului obligatoriu de la această vîrstă.

Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățămîntului în Republica Socialistă România, aprobate de Plenara C.C. al P.C.R. din 22—25 aprilie 1968, subliniază faptul că începerea școlarității de la vîrsta de 6 ani ține seama de condițiile sociale, economice și culturale din patria noastră, de concluziile cercetărilor psihologice și medicale, ca și de experiența altor țări. „Cuprinderea copiilor la școală cu un an mai devreme decît în prezent — se spune în Directive — are o deosebită semnificație social-pedagogică, constituind un important sprijin acordat familiei și, îndeosebi, mamelor angajate în producție, în creșterea și educarea copiilor. Școlarizarea de la vîrsta de 6 ani — se arată mai departe în Directive — se va realiza treptat, începînd din anul școlar 1968/1969, în primul rînd în orașe și reședințele de comune; în celelalte localități, data începerii școlarizării la 6 ani va fi stabilită de către organele locale, în funcție de condițiile existente, generalizarea acesteia încheindu-se în linii mari în anul școlar 1970/1971. În primii ani de înfăptuire a acestei măsuri — 1968/1969 — înscrierea copiilor se va face pe baza cererii părinților; copiii pentru care medicii nu avizează școlarizarea la 6 ani vor fi cuprinși în școală în anii următori. Se va ține seama de dezvoltarea psiho-fizică a fiecărui copil și de condițiile deplasării acestora la școală, putîndu-se și în viitor amîna cu un an, în anumite cazuri, școlarizarea lor." În ceea ce privește conținutul și metodele de învățămînt la clasa I, Directivele arată că acestea vor fi adaptate nivelului și particularităților de vîrstă ale elevilor; se vor elabora noi planuri, programe și manuale școlare, iar pentru desfășurarea în bune condițiuni a procesului instructiv-educativ se vor constitui, după posibilități, clase I separate cu elevi de 6 ani și cu elevi de 7 ani.

În lumina Directivelor, Ministerul Învățămîntului a luat un ansamblu de măsuri, menite să traducă în fapt indicațiile partidului. Vor funcționa, ca atare, o serie de clase cu copii numai de 6 ani, ai căror părinți au solicitat înscrierea de la această vîrstă, clase numai cu copii de 7 ani, precum și clase în care vor putea fi cuprinși, împreună cu copiii de 7 ani, copii în vîrstă de 6 ani, la cererea părinților.

Pe baza experienței claselor cu copii de 6 ani care au funcționat în anul școlar precedent, a consfătuirilor cu învățătorii care au predat la aceste clase, precum și pe baza consultării unor colective largi de cadre didactice, psihologi, pedagogi, medici etc. a fost stabilit volumul de cunoștințe ce trebuie predate în clasa I cu copii de 6 ani. Volumul de cunoștințe la această clasă se definește, cum e și firesc, în contextul general al predării obiectelor de învățămînt la clasele I—IV. Cu alte cuvinte, are loc o reconsiderare a planurilor de învățămînt și a programelor școlare la clasele I-IV, îmbunătățindu-se astfel eșalonarea materiei pe clase, a noțiunilor pe obiecte și pe clase, optica în care urmează să se predea cunoștințele de limba română, aritmetica, cunoștințele despre natură etc.

Planul de învățămînt la clasa I este elaborat în concepția unei treceri ușoare de la grădiniță la școală. Astfel, pentru activitățile obligatorii, de tip școlar, se prevăd 12—14 ore săptămînal. Restul de 10—12 ore, pînă la 24, sînt afectate activităților libere, de tip preșcolar (jocuri, plimbări, program educativ-recreativ). La propunerea cadrelor didactice s-a stabilit ca durata fiecărei activități (lecția propriu-zisă) să fie de 25—30 de minute în trimestrul I și să crească treptat, pînă la 35—40 de minute, în trimestrul III. Timpul disponibil de 10—25 de minute din fiecare oră de curs va fi folosit, în diferite etape ale lecției, la aprecierea învățătorului, pentru alte activități de tip preșcolar: exerciții de înviorare, jocuri didactice, activități recreative etc. Pe lîngă cele 10-25 de minute din cuprinsul fiecărei ore de curs afectate activităților libere, cîte 4 ore săptămînal în trimestrul I și cîte 3 ore săptămînal în trimestrele II și III, sînt destinate exclusiv activităților libere și jocurilor.

Pentru predarea citirii și scrierii, planul de învățămînt al clasei I prevede 8 lecții săptămînal. În vederea introducerii treptate a copiilor în sistemul muncii școlare se rezervă o perioadă preabecedară de 6 săptămîni (în programa anterioară a clasei I această perioadă se întindea pe 3 săptămîni). Ținînd seama de posibilitățile de asimilare ale copiilor de 6 ani, în clasa I se va preda, tot anul, numai abecedarul, căruia i s-au atașat 10 texte ce vor fi predate spre finele anului școlar. Această programă școlară unică, ce se va utiliza atît la clasele cu copii de 6 ani cît și la clasele cu copii de 7 ani, cuprinde în cadrul limbii române, pe lîngă activitățile de tip școlar — învățarea citirii și scrierii — și activități de tip preșcolar — dezvoltarea vorbirii și cunoașterea mediului înconjurător.

Pornindu-se de la același principiu referitor la trecerea treptată de la învățămîntul preșcolar la cel școlar, s-au operat unele reduceri și în programa de aritmetică a clasei I. Astfel, se indică eșalonarea gradată a numărului de lecții săptămînal, de la 3 în primul trimestru la 4 în trimestrele II și III. Și la acest obiect s-a introdus o perioadă pregătitoare de 5 săptămîni, în care se dau elemente cu privire la perceperea intuitivă a mulțimilor de obiecte, a relațiilor spațiale etc. Se trece apoi la însușirea numerației de la 0—100, a operațiilor de adunare și scădere de la 0—100, fără trecere peste 10 și a cîtorva cunoștințe pentru formarea reprezentărilor despre unitățile de măsură. Manualul de aritmetică pentru clasa I are un conținut structurat pe aceste prevederi.

La celelalte obiecte de învățămînt programele școlare ale clasei I cuprind elemente care să-i inițieze pe școlarii începători în domeniul îndeletnicirilor practice, al cîntului, educației fizice.

Însușirea cunoștințelor în prima clasă va fi facilitată de o bogată gamă de materiale didactice nou elaborate sau reeditate. S-au realizat în acest scop un set de 10 planșe pentru dezvoltarea vorbirii, un set de 35 de tablouri pentru convorbiri după imagini, alfabetare din masă plastică; pentru înțelegerea mai temeinică a noțiunilor de aritmetică, s-au realizat planșe necesare învățării primei decade, figuri mobile, magnetice, pentru însușirea numerației, numărătoare cu bile. Copiii vor avea de asemenea la dispoziție jocuri didactice, imagini pentru povestiri fără cuvinte („Nuielușa de alun," „Căciulița roșie și căciulița albastră") jocuri de creație (mozaic din masă plastică, domino cu imagini colorate, „jocul umbrelor", discuri și inele, ciuperci demontabile), discuri, diafilme etc.

Predarea în condiții optime a lecțiilor la clasa I după noile programe cere învățătorilor respectivi să-și privească activitatea cu un mare simț de răspundere, să studieze cu atenție problemele de ordin pedagogic, psihologic, metodic etc. ce se vor ridica în munca lor. În scopul pregătirii în cele mai bune condiții a funcționării clasei I în anul școlar viitor, printre alte măsuri, se va organiza în prima decadă a lunii septembrie, pe centre, un instructaj de 3 zile cu învățătorii care vor preda la clasele I cu copii de 6 ani. Cu acest prilej vor fi abordate o serie de aspecte ale predării obiectelor de învățămînt la clasa I și se va realiza un larg schimb de experiență între respectivii învățători, inclusiv cei care au predat în anul școlar precedent în clasele experimentale cu copii de 6 ani.

PUNCTE DE VEDERE

Lucrările de cancelarie pot fi reduse

Noile condiții create organelor de învățămînt prin înființarea inspectoratelor școlare asigură o mai mare eficiență a muncii de îndrumare și control, o mai largă posibilitate de cuprindere a problemelor procesului instructiv-educativ și de rezolvare operativă a acestor probleme. In condițiile actuale inspectoratul școlar dispune de mai multe forțe pentru îndrumarea de specialitate a procesului de învățămînt și are, în același timp, răspunderi sporite, ceea ce determină creșterea prestigiului, a autorității sale. Departe de a rămîne instituții pur administrative, inspectoratele pot deveni în prezent foruri capabile să orienteze cu competență activitatea școlară, să contribuie efectiv la perfecționarea învățămîntului.

Firește că, pentru a munci în acest spirit, inspectorii trebuie să dispună nu numai de o temeinică pregătire anterioară, dar și de o informare „la zi" asupra principalelor probleme din domeniul specialității lor și al pedagogiei, să cunoască în amănunțime problemele școlilor pe care sînt chemați să le controleze și să le îndrume, activitatea cadrelor didactice din aceste școli. Din păcate, însă, ei nu pot rezolva uneori sarcini importante din cauza unor probleme minore ce apar în fața inspectoratului. Să exemplificăm.

La inspectorate sosesc acum numeroase cereri. Cadre necalificate solicită posturi, unii părinți vor să-și transfere copiii dintr-o circumscripție școlară în alta. Se cer relații privind concediile, actele de studii etc. Rezolvarea tuturor acestor cereri presupune un volum mare de muncă, pe care nu-l pot efectua decît inspectorii școlari. Dar care? Cei doi inspectori de la personal emit în fiecare lună decizii de suplinire și întocmesc acte de trecere la o nouă categorie de salarizare pentru mai mult de 1 000 de cadre didactice, dau răspunsuri la peste 5—600 de cereri etc. Tot ei se ocupă de transferări, numiri, cărți de muncă și alte lucrări de personal, ca și de rezolvarea unor sesizări. Firește că, în aceste condiții, ei nu pot face față singuri sarcinilor. Trebuie deci ajutați de inspectorii de specialitate și pentru propriile lor probleme, ca să nu mai vorbim de problemele speciale, cum sînt cele enumerate mai sus, care se pun în anumite perioade ale anului.

După părerea noastră, este cazul ca o serie de sarcini administrative ale inspectorilor să treacă pe seama directorilor de școli. De ce este necesar ca unui elev restanțier să-i aprobe inspectoratul prezentarea la bacalaureat, cînd există în această privință instrucțiuni precise, pe care le poate aplica și directorul liceului? De ce este necesară o aprobare a inspectoratului chiar și pentru o reexaminare, din moment ce directorul este cel care, cunoscînd exact împrejurările, poate aviza dacă este sau nu cazul să se admită reexaminarea respectivă?

La greutățile determinate de faptul că numeroase probleme ce s-ar putea rezolva la nivelul direcției școlilor vin spre rezolvare la inspectorat se adaugă și altele. Mă refer aici la acele solicitări la care sîntem obligați să răspundem, deși ele contravin dispozițiilor legale. Unii din cei ce le prezintă au neglijat să studieze aceste dispoziții; alții, însă, deși le cunosc, încearcă să le ignoreze pentru a obține unele avantaje. În general este vorba, în asemenea cazuri, de constituiri de catedre, de repartizarea orelor etc.

Există chiar unii oameni care își fac un fel de ocupație suplimentară din prezentarea solicitărilor. De exemplu, un învățător din județul nostru a primit într-o singură zi de la inspectorat 4 răspunsuri la 4 cereri înregistrate. Oare acest învățător n-ar fi putut studia dispozițiile legale? Și ca el sînt destul de mulți.

Uneori, cei care vin la inspectorat, după ce discută cu un inspector și primesc toate lămuririle necesare, depun și o cerere scrisă — la care, evident, primesc aceleași lămuriri. Sau, în alte cazuri, deși au primit de la inspectori explicații amănunțite — nu o dată și direct și în scris — se adresează totuși și inspectorului general, căruia îi răpesc astfel foarte mult din timpul de lucru. Sînt cadre didactice care într-o singură zi stau de vorbă cu cîte trei persoane de la inspectorat. Și, cu toate că primesc de la toți același răspuns, totuși doresc să-l audă și de la inspectorul general. Desigur că, în cazurile în care este realmente nevoie de avizul lui, inspectorul general are obligația să se afle la dispoziția solicitanților. Dar eu mă refer aici nu la aceste cazuri, ci la pierderea sterilă de timp pentru repetarea unor răspunsuri date anterior de alții, la întrebări care, în general, nici nu-și aveau rostul.

Nu este un secret că unele persoane lipsite de merite, dîndu-și seama că nu pot promova în muncă pe căile firești, socotesc că pot folosi în acest scop calomnia. De aici, reclamații neîntemeiate, trimise atît la inspectorat cît și la organele centrale.

Ce este de făcut pentru rezolvarea acestor situații? Credem, în primul rînd, că este necesar ca inspectoratul să fie descongestionat de o serie de probleme care pot fi rezolvate la alte nivele. După părerea noastră, noul regulament al școlilor ar trebui să sporească atribuțiile directorilor de școli, dîndu-le o mai largă competență și răspundere. Unele sarcini, ca de pildă aprobarea trecerii de la o categorie de salarizare la alta, ar putea să treacă la consiliul popular comunal, care se ocupă de plata salariilor. Ni s-ar părea binevenit, pentru reglementarea unei serii întregi de aspecte, un regulament al inspectoratelor școlare, care să cuprindă toate precizările privind modul cum trebuie să lucreze acestea cu consiliile populare comunale pe linia bazei materiale a școlilor și a salarizării cadrelor didactice.

Inspectoratele școlare sînt organe de specialitate care în prezent pot rezolva competent problemele muncii școlare în raza lor de activitate. Pentru a-și îndeplini cît mai bine sarcinile, ele trebuie ajutate să se dedice cu precădere nu unor inutile treburi de cancelarie, ci problemelor de conținut ale activității instructiv-educative.

Prof. D. D. VOICU
inspector general județul Dolj

La 30 august a.c. se împlinesc două decenii de la crearea organelor securității ale Republicii Socialiste România. Sub conducerea partidului și cu sprijinul oamenilor muncii, cadrele securității statului au adus o contribuție de seamă la apărarea orînduirii sociale și de stat. În lupta cu dușmanul nu odată și-au îndeplinit misiunile primite chiar cu prețul vieții.

Locotenent Ionel Jora
Căzut eroic la datorie

În holul mare al sediului unui inspectorat județean de securitate, undeva pe malul Dunării, este un bust cioplit din piatră. În piatră e gravat un nume: LOCOTENENT IONEL JORA. Un nume de erou.

S-a născut în 1921 la Galați, într-o familie de muncitori, a lucrat la șantierul naval, apoi la fabrica de vopsele „Gallus". Aci intră în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist. Răspîndește manifeste comuniste, înfruntă primejdiile muncii ilegale.

În 1941 i-a fost dat să cunoască temnițele regimului fascist. A fost condamnat la cinci ani pentru activitate comunistă și răspîndire de manifeste.

Pe Ionel Jora anii de după război l-au găsit activist al Comitetului județean P.C.R. Covurlui. Il atrag însă șantierul unde învățase meseria, legăturile cu vechii săi tovarăși de muncă. Se înapoiază deci în producție ca muncitor strungar la Șantierele navale din Galați. Dar numai pentru un timp. Curînd, partidul îl cheamă într-o muncă nouă, grea și de răspundere.

Ionel Jora devenise ofițer de securitate.

★

...Apele repezi din munții Vrancei se scurgeau în șuvoaie neîntrerupte. Printre colțuri de stîncă sau viroage, pe poteci abrupte sau în preajma unor poiene luminoase, echipa de ofițeri condusă de Ionel Jora căuta asiduu dușmanul organizat în banda de diversioniști.

Nu se auzea decît foșnetul frunzelor. Undeva, sub coroana lată a unui pilc de foioase, un om al muncii i-a făcut cîteva comunicări. Aflase astfel că ultimele elemente ale bandei împotriva căreia se acționa încercau să părăsească zona supravegheată și se îndreptau spre versantul vestic...

Hotărîrea trebuia luată de urgență. Jora cu tovarășii săi urcară în grabă o pantă abruptă, luînd-o apoi de-a coasta, spre fundul unei văi largi. Așteptară cu suflarea întretăiată. Inima le bătea puternic. Primul „stai" porni chiar din gura lui Jora, urmat ca un ecou de somația pe care o făceau și ceilalți. Cei urmăriți începură să arunce armele.

...O nouă misiune veni doar peste cîteva zile. Chiar atunci, după ce abia coborîse din munți, în acțiunea condusă de Ionel Jora apăru un fapt nou. „Obiectivul" — element recrutat și instruit la școala „Abwehr"-ului, se hotărîse să părăsească țara. Cerea sprijinul „șefului" său, fost comandant legionar cu care se înrolase cu ani în urmă, la Viena, în așa-zisa „armată-națională". Era hotărît să scoată din țară și „Memoriul confraților de concepții" pentru a-l preda la „centru".

Ultimele informații verificate de ofițer sunau scurt: „Urmăritul nu se va preda. Este hotărît să facă uz de armă".

— Cine vrea să plece voluntar în această misiune? — întrebă șeful Direcției regionale.

— Eu! răspunse locotenentul Ionel Jora.

— Vei conduce echipa...

Curînd legionarul a fost capturat.

★

O zi geroasă de februarie. La sediul serviciului județean se forma echipa ce urma să prindă un fost jandarm, criminal de război. Erau solicitați cei mai destoinici ofițeri. Ca de obicei, printre ei era Jora.

O urmărire plină de încercări, plină de situații neprevăzute, dar, în sfîrșit, iată clipa întîlnirii cu criminalul. Acesta ripostă. Ascuțișul toporului ridicat îl făcu pe Jora să se oprească. Orice mișcare greșită putea deveni fatală. Ordinul era clar: „urmăritul va fi adus viu"...

O singură „figură" de „cîrlig dublu" la picioare îl dădu pe agresor la pămînt. Jora, după ce îl imobiliză, fixă cătușele. Așa l-au găsit tovarășii din echipă, care încercuiseră clădirea. O nouă misiune a fost îndeplinită... Dar odrasla criminalului arestat se pregătea de răzbunare.

★

Noaptea de 5 Iunie 1950. Ploua. Din cînd în cînd, țîrîitul ploii se topea în vuietul vîntului care abia începuse. Jora pășea rar, obosit. Se întorcea dintr-o altă misiune. Mai avea doar cîțiva metri pînă-n poarta casei unde locuia. Soția și copilul îl așteptau. În urma sa pașii care se apropiau încercau să-l ajungă. Un fulger lumină pînă departe împrejurimile. Întoarse capul. O rafală de ploaie, sfichiuită de vîntul care nu ceda, îl făcu să clipească mai des. În fața sa zări o nălucă care se opri. O privi atent.

Asasinul se năpusti asupra ofițerului. Loviturile curgeau una după alta. O icnire scurtă, o rostogolire prin băltoacele umflate de ploaie. Lupta continuă pe viață și pe moarte. Pe drum nici țipenie de om. Apoi răsună un foc de armă în noaptea umedă de vară. Banditul nimerise în plin. Sînge cald țîșnea din pieptul bravului ofițer de securitate.

★

Tovarășii de armă, oamenii pentru fericirea cărora a luptat și a căzut eroic locotenentul de securitate Ionel Jora, nu l-au uitat.

...În holul inspectoratului județean de securitate este un bust de piatră, și în piatră e gravat un nume de erou.

PETRE HLADCHI-BUCOVINEANU

SONDAJ

PREOCUPĂRI ACTUALE ALE INSPECTORATELOR

În zilele de la sfîrșitul lunii august, activitatea inspectoratelor școlare județene se desfășoară cu o deosebită intensitate. Pe agenda de lucru, data de 1 septembrie înseamnă cîteva scadențe asupra cărora sînt îndreptate toate privirile, toată atenția

Zilele acestea am întreprins un sondaj în județele Buzău, Hunedoara, Maramureș, Neamț și Tulcea pentru a vă informa asupra preocupărilor actuale ale inspectoratelor școlare județene acum, în preajma deschiderii anului școlar.

Este așteptat noul contingent de cadre didactice

Și în acest an sute de tineri absolvenți ai universităților, institutelor pedagogice și liceelor pedagogice se pregătesc pentru emoționantul moment cînd vor păși pentru prima dată la catedră. În aceeași febră a pregătirilor se află și inspectoratele școlare județene, care doresc să-i întîmpine așa cum se cuvine pe noii veniți. Peste tot au fost luate măsuri pentru asigurarea condițiilor de cazare a proaspeților profesori, învățători și educatoare, precum și pentru primirea lor în cadrul colectivelor didactice din care urmează să facă parte.

În județul Maramureș, unde sînt așteptate să-și înceapă activitatea 183 de cadre noi — ne spune prof. *Andrei Bălan*, inspector general județean — Consiliul popular județean, împreună cu inspectoratul școlar, au luat din timp legătura cu organele comunale și cu directorii de școli la care au fost încadrați tineri profesori și învățători, așa încît să li se asigure găzduirea din prima zi a sosirii lor în comune și să se facă tot ce este necesar încadrării lor cît mai rapide în viața și munca școlii".

Măsuri asemănătoare s-au luat și în celelalte județe. La inspectoratul școlar Buzău, de pildă, la ora aceasta se cunosc exact adresele la care urmează să locuiască noii veniți. Mai mult chiar, pe data de 30 august noii profesori și învățători au fost invitați la Buzău, de unde vor pleca la locurile lor de muncă însoțiți de delegați ai inspectoratului.

Discutînd despre noul contingent de cadre didactice care va sosi în județul Tulcea, am remarcat că în rîndul acestora se numără numai profesori și educatoare.

„Avem, totuși, mare nevoie și de învățători — ne-a declarat prof *M. Albotă*, inspectorul general al județului. Anul trecut, în școlile județului nostru au funcționat la clasele I—IV peste 400 de cadre necalificate. La repartizare, însă, am constatat că nu s-au găsit absolvenți din județul nostru care să ne poată fi repartizați. În fața acestei situații, pentru a satisface nevoia de cadre am solicitat mai demult, și cu multă insistență, înființarea unei secții pedagogice pe lîngă un liceu din Tulcea unde am avea toate condițiile unei bune pregătiri a viitorilor învățători. Răspunsul din partea direcției de resort din minister nu a sosit nici pînă azi (27 august — data convorbirii noastre. n.n.). Îl așteptăm totuși".

Nu ne rămîne decît să subscriem la propunerea făcută de inspectoratul școlar județean Tulcea.

Exigență sporită la numirea suplinitorilor

Paralel cu pregătirile pentru încadrarea în muncă a noilor profesori și învățători calificați, în zilele sondajului nostru la inspectoratele școlare județene am remarcat o deosebită preocupare pentru recrutarea și selecționarea suplinitorilor, acțiune care, corespunzător noilor sarcini ale școlii românești, cere o mare exigență. Privind cu deosebită responsabilitate numirea suplinitorilor, inspectoratele școlare trec în aceste zile la analiza cererilor de suplinire.

„În județul Hunedoara — ne spune inspectorul șef *Vasile Blendea* — s-a hotărît ca numirile de suplinitori să se facă eșalonat, pe baza unui grafic, luîndu-se la început în discuție cererile pentru posturile de învățători și educatoare și apoi pentru cele de profesori. Se analizează cu grijă fiecare situație, fiecare școală și fiecare solicitant. Dincolo de fiecare numire noi vedem elevii din bănci, cei care așteaptă să fie instruiți și educați la nivelul cerințelor actuale".

„Mai mult ca în anii trecuți — ne informează inspectorul general al județului Neamț, *Ion Crăciun* — în prezent facem o riguroasă selecție a noilor suplinitori. La fiecare luăm în discuție pregătirea școlară, notele obținute la toate obiectele de învățămînt, comportarea etică. De asemenea, am socotit util ca înainte de rezolvarea fiecărei cereri să avem și avizul inspectorului școlar de specialitate care, în prealabil, poartă discuții cu fiecare solicitant în parte. Pentru cadrele didactice necalificate care au mai funcționat în învățămînt pregătim în aceste zile cursuri scurte, de cîte trei zile, în mai multe centre din județ. În cadrul acestor cursuri, inspectorii de specialitate și cadre didactice cu experiență la catedră vor face expuneri, lecții și lucrări practice privind unele capitole și probleme dificile din programele școlare.

Activitate intensă pe șantierele noilor construcții școlare

Sfîrșitul lunii august și începutul lui septembrie este timpul optim pentru darea în folosință a noilor construcții școlare. Pe șantiere au fost intensificate lucrările. Ele sînt urmărite îndeaproape de inspectoratele școlare.

Periodic am relatat în coloanele gazetei noastre despre stadiul lucrărilor, care nu în toate cazurile ducea la concluzii optimiste. Nerespectarea la vreme a graficului de muncă, întîrzierile în abordarea unor fronturi de lucru, defecțiunile în aprovizionarea cu materiale se resimt acum, la vremea dării în folosință a noilor școli. Activitatea intensă din ultima vreme de pe șantiere, măsurile comune luate de constructori și beneficiari au dus totuși la terminarea pînă în aceste zile a unui mare număr de săli de clasă. Astfel, în urma sondajului pe care l-am efectuat, putem consemna că au fost terminate construcțiile din județele Buzău (la Valea Salciei, Vîlcele și Crîng, comuna Pătîrlagele), Hunedoara (liceul cu 20 de săli de clasă din Vulcan), Tulcea (școala din comuna Mahmudia), Maramureș (școala cu 16 săli de clasă din cartierul Săsar din Baia Mare), Neamț (școlile generale din Zănești, Slobozia, Telec și Piatra Șoimului, precum și internatul cu 120 de locuri de pe lîngă liceul din Săbăoani). Numeroase săli de clasă se află în stadiul de finisaj, urmînd să fie terminate pînă la începutul noului an școlar.

Desigur, se impune ca în zilele viitoare să se acorde în continuare o deosebită atenție lucrărilor de pe șantierele construcțiilor școlare, pentru terminarea în timp util și în bune condițiuni a tuturor obiectivelor propuse a fi date în folosință la începutul acestui an școlar.

AL. I. VLADIMIR

Consfătuirile anuale ale cadrelor didactice

În acest an, consfătuirile anuale ale cadrelor didactice vor fi organizate pe localități — municipii, orașe, comune și grupe de comune — în perioada 10—13 septembrie.

În ședințele plenare ale consfătuirilor vor fi dezbătute, pe baza unor referate prezentate de inspectoratele școlare, **sarcinile care revin cadrelor didactice în noul an școlar, în lumina Directivelor C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învățămîntului din Republica Socialistă România, aprobate de Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1968 și a Legii învățămîntului din Republica Socialistă România.**

În ședințele pe specialități, care vor avea loc în cadrul cercurilor pedagogice, se vor discuta noile programe și manuale școlare, planificarea materiei activitatea cercurilor pedagogice în anul școlar 1968/1969. O atenție deosebită se va da cunoașterii și dezbaterii planului de învățămînt și programelor pentru clasa I, întocmirii planificării orientative a materiei la această clasă. Învățătorii care au predat la clasa I cu copii de 6 ani, precum și cei care vor fi instruiți la începutul lunii septembrie cu privire la problemele pedagogice și metodice ale școlarizării la 6 ani, își vor aduce contribuția la clarificarea problemelor predării la această clasă. De asemenea, în cadrul cercurilor pedagogice pe specialități sau în cadrul ședințelor ulterioare ale cercurilor, profesorii care au urmat cursurile centrale de perfecționare vor informa pe ceilalți profesori asupra problemelor tratate la aceste cursuri.

Pentru a se crea posibilitatea ca inspectoratele județene să asigure, prin delegații lor, buna desfășurare a consfătuirilor acestea vor avea loc în două etape: prima etapă — între 10-11 septembrie — pentru un grup de localități, și a doua etapă — între 12-13 septembrie — pentru celelalte localități.

DIN SCRISORILE ADRESATE REDACŢIEI

Spirit de răspundere în rezolvarea problemelor începutului de an şcolar

Apropierea debutului acestui nou an şcolar se impune educatorilor ca un temei de multiple reflecţii izvorîte din dorinţa de a realiza noi paşi în perfecţionarea muncii instructiv-educative în lumina Directivelor Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învăţămîntului. Numeroase corespondenţe sosite în redacţia noastră de la diferiţi profesori din ţară atacă o largă sferă problematică, formulînd opinii în legătură cu exigenţele unui cît mai judicios şi mai eficient demaraj al noii etape şcolare.

Mulţi din cei care ne scriu se referă la aspecte privind organizarea muncii în şcoală, aspecte deosebit de însemnate, pentru că ele reprezintă osatura pe care se aşează toate celelalte aspecte ale activităţii instructiv-educative. Se pune accentul, în legătură cu aceasta, în primul rînd pe necesitatea de a se lua în fiecare şcoală măsuri precise, clare, operative, menite să asigure de la început buna desfăşurare a procesului de învăţămînt.

„Mi s-a întîmplat — ne scrie prof. **Valentin Olteanu**, de la Liceul din Urziceni — să văd în anii trecuţi că tocmai în această atît de importantă perioadă din preajma deschiderii cursurilor şi de la începutul anului şcolar unii directori de şcoli aleargă dintr-o parte în alta fără să ştie bine de ce să se apuce mai întîi. Am văzut şi profesori care se plimbă prin şcoală fără preocupări precise. Ştim cu toţii că efectele unei asemenea dezorganizări se resimt multe luni, sînt greu de înlăturat şi tocmai de aceea trebuie să punem cu cea mai mare grijă întreaga noastră muncă la punct. Fireşte însă că nu printr-un exces de birocraţie, care este la fel de dăunător. Consider că nu procedează bine acei directori de şcoli care, urmărind chipurile să organizeze cît mai amănunţit munca, cer învăţătorilor şi profesorilor să întocmească tot felul de planuri, grafice etc. Mai mult chiar, în unele cazuri li se cere tuturor profesorilor să treacă în planuri tot ce vor face. Pe alocuri, aceasta duce pur şi simplu la faptul că profesorii copiază unul de la altul planurile, adesea calchiate, de altfel, după planurile din anul trecut, schimbînd doar data şi numele. E timpul, cred, ca în privinţa planificărilor calendaristice să acordăm mai multă atenţie nu numărului de exemplare liniate (este oare nevoie să mai spunem că un singur exemplar ajunge?) ci studiului programelor, corelării lor cu manualele şcolare, dozării judicioase a materiei pe trimestre, pe teme şi capitole, procurării unor materiale ajutătoare în legătură cu lecţiile noi etc."

Referindu-se, de asemenea, la necesitatea simplificării materialului scriptic care însoţeşte activitatea şcolară, profesorul **Gheorghe Dascălu**, inspector şef la inspectoratul judeţean Tulcea, merge mai departe arătînd că după părerea sa este neindicat procedeul acelor profesori care întocmesc aşa zise caiete de studiu sau de disciplină bogate în tot felul de rubrici. Consemnările scurte dar substanţiale întocmite de la caz la caz, îngăduie o mai bună urmărire a evoluţiei elevilor decît completarea obligatorie, după tipic, a unor date care nu sînt întotdeauna semnificative. De asemenea tov. Dascălu consideră că este inutil să se ceară profesorului să scrie în jurnalul de clasă titlul lecţiei (pe care l-a mai scris în planificarea calendaristică, în planul de lecţie, în registrul de prezenţă şi pe tablă), tema pentru acasă, timpul necesar efectuării acesteia şi diferite observaţii care nu folosesc nimănui. Este ştiut că însemnările în jurnal consumă, împreună cu însemnările în carnetele elevilor, între 5—10 minute din fiecare lecţie. Nu s-ar putea renunţa oare la ele — se întreabă corespondentul nostru.

Încercînd o sinteză a principalelor probleme pe care le pune deschiderea noului an şcolar, profesorul **Mihail Mitulescu** din comuna Domneşti, judeţul Argeş, consideră că una din cele mai importante măsuri cerute de desfăşurarea în bune condiţiuni a noului an şcolar trebuie să fie repartizarea judicioasă şi din timp, de către conducerea fiecărei şcoli, a orelor pe catedre de specialitate, conform planului de învăţămînt pentru acest an şcolar. „Această măsură — scrie tov. Mitulescu — va crea fiecărui profesor posibilitatea ca la 15 septembrie să înceapă a desfăşura o activitate normală chiar din prima oră de curs. S-a întîmplat adesea, în anii trecuţi, ca repartizarea catedrelor să nu fie definitivată nici după începerea anului şcolar. Se înţelege însă că procesul de învăţămînt nu se poate desfăşura în condiţii optime fără definitivarea prealabilă şi judicioasă a acestei repartiţii".

O altă măsură, de aceeaşi importanţă — continuă autorul scrisorii — priveşte întocmirea orarului şcolar astfel ca acesta să fie de asemenea definitivat înainte de prima zi de curs şi consultat din timp de către profesori. Este bine ştiut că orice întîrziere în întocmirea orarului aduce după sine improvizaţia şi formalismul.

Este de asemenea important ca la început de an şcolar să fie asigurate toate condiţiile materiale indispensabile procesului de învăţămînt. În acest scop, inspectoratele şcolare şi şcolile au luat măsuri încă din timpul verii. S-a urmărit terminarea la timp a noilor construcţii şcolare, s-au efectuat lucrări de reparaţii la cele existente, s-a asigurat aprovizionarea cu mobilier şcolar şi cu material didactic, s-a revizuit materialul din dotarea laboratoarelor şcolare etc. Această acţiune de pregătire, deosebit de importantă nu este însă din păcate privită pretutindeni şi în toate aspectele ei cu egală responsabilitate. Vorbind despre aceasta în scrisoarea pe care ne-a adresat-o, profesorul **Ştefan Creţeanu** de la Liceul „G. Bariţiu" din Cluj se opreşte asupra dotării laboratoarelor şcolare de chimie şi arată că unele şcoli generale întîmpină încă dificultăţi în aprovizionarea cu substanţe chimice. În legătură cu aceasta prof. Creţeanu propune ca la nivelul fiecărui judeţ să se organizeze depozite de material didactic pentru fizică, chimie şi ştiinţe naturale, în cadrul cărora să lucreze laboranţi pentru fiecare specialitate care vor putea să asigure într-un chip mult mai competent aprovizionarea şcolilor cu piesele şi materialele necesare.

Marea majoritate a problemelor pe care le ridică deschiderea noului an şcolar, precum şi judicioasa lor soluţionare se află în strînsă relaţie cu competenţa şi capacitatea profesională a celor ce conduc şcolile. Referindu-se la această problemă, profesorul **Alexandru Văleanu** de la Liceul pedagogic din Bacău arată că directorul este chemat să reprezinte în şcoală acel element capabil să orienteze de la început activitatea profesorilor spre direcţiile pe care le impune în chip obiectiv noul an şcolar. „Consider — spune tov. Văleanu — că tocmai de aceea este foarte important să nu se neglijeze nici unul din mijloacele care ar putea asigura o mai înaltă competenţă conducătorilor de şcoli. Sînt deosebit de utile schimburile de idei dintre directori. O mai strînsă legătură între aceştia ar avea valoarea de a le spori competenţa. Este cunoscut faptul că cei mai mulţi directori au preocupări interesante în domeniul activităţii şcolare, experimentează diverse procedee de muncă atît cu profesorii cît şi cu elevii în funcţie de priceperea şi experienţa acumulată. Este bine ca ea să rodească în toate şcolile".

Fie că au în vedere probleme organizatorice, probleme metodice sau de conţinut ale învăţămîntului, educatorii sînt preocupaţi de a găsi cele mai bune căi pentru a ridica întreaga calitate a procesului didactic la nivelul exigenţelor ce stau în faţa lui.

O. B.

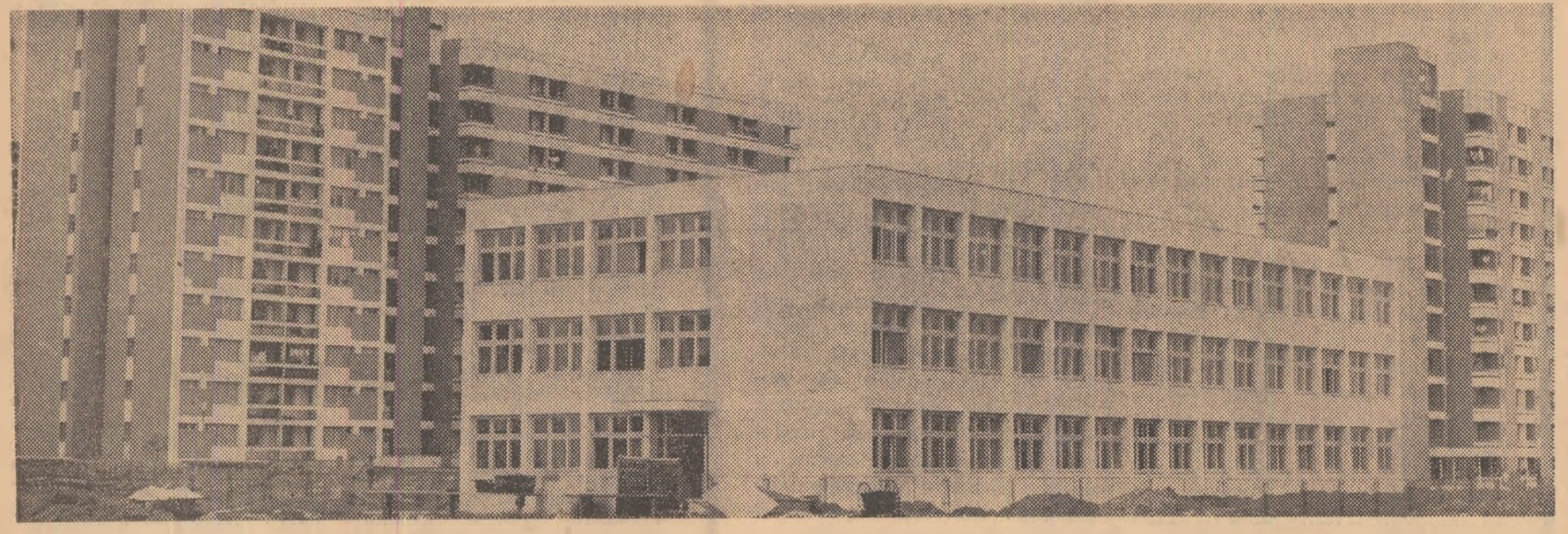

În cartierele noi, noi construcţii de şcoli. Clădirea şcolii din cartierul Titan, Bucureşti

Se pot amenaja mai multe baze sportive simple

Nu o dată a fost subliniată necesitatea de a se amenaja pe terenurile aparţinînd şcolilor baze sportive simple. Venind în întîmpinarea cerinţelor, direcţia de specialitate din Ministerul Învăţămîntului a dat şi indicaţiile necesare (vezi „Gazeta învăţămîntului" nr. 943 din 19 aprilie a.c.) astfel încît fiecare şcoală să poată amenaja în aer liber un teren simplu destinat activităţilor sportive: un portic, o groapă cu nisip, un teren de volei — baschet.

Cum ziua de 15 septembrie, data deschiderii cursurilor, nu-i departe, ne-am propus să vedem, la faţa locului în ce stadiu se află construcţia bazelor sportive simple.

Popas la Liceul din Adjud. În faţă, un covor de flori multicolore, alei, ronduri îngrijite. Prima impresie, excelentă, e confirmată de ceea ce vedem în curtea şcolii: teren drenat, acoperit cu zgură şi astfel amenajat încît se pot desfăşura jocuri de handbal, baschet şi volei. Şi încă ceva: terenul a fost electrificat în vederea jocurilor nocturne. Prof. G. Mărcuţă, cu un grup de elevi, entuziaşti amatori de sport, cerneau ultimele lopeţi de zgură roşie. Întreaga amenajare s-a realizat de altfel prin munca voluntară a elevilor şi cu sprijinul organelor locale, care au răspuns prompt la solicitările conducerii şcolii.

Şcoala generală din Micfalău dispune de un spaţiu destul de restrîns. Totuşi, inimosul profesor Acaţiu Fejer a realizat aici un adevărat microcomplex sportiv. Pe lîngă terenul de antrenament pentru jocuri sportive, au fost instalate aparate de gimnastică sportivă: inele, paralele, trapez etc.

Sînt demne de consemnat şi realizările şcolilor generale din Humuleşti, Ceahlău, Vaduri, Bicaz, ale liceelor din Piatra Neamţ, Tîrgu Neamţ şi Roznov, ale Şcolii generale nr. 8 şi ale Liceului nr. 4 din Bacău, ale liceelor din Buhuşi, Comăneşti, Moineşti etc.

Dar dacă la aceste şcoli lucrurile stau bine, există altele în care nu s-a întreprins nimic, deşi condiţiile nu sînt mai prejos. Se dovedeşte deci, încă o dată, că omul sfinţeşte locul.

La Moeciul de Jos (Braşov), în curtea Şcolii generale, la data vizitei noastre se aflau două bare de metal şi două porţi care s-ar părea, au fost cîndva porţi de handbal. Starea în care se aflau le recomanda însă mai mult pentru scuturarea preşurilor. Teren ar fi, dar... La Lereşti (Argeş) am găsit doar o groapă cu cărămizi, printre care răzbeau buruieni, doi stîlpi şi mulţi bolovani. Nimeni n-ar crede că într-o asemenea comună, una din cele mai arătoase ale ţării, nu s-ar putea amenaja o bază sportivă. Aceeaşi situaţie la Şcoala generală nr. 1 din Colibaşi, care ţine de oraşul Piteşti. Aici curtea e largă, terenul suficient. Păcat de spaţiul nefolosit!

Credem că inspectoratele şcolare şi direcţia de specialitate din Ministerul Învăţămîntului trebuie să treacă la măsuri menite să stimuleze conducerile de şcoli în amenajarea bazelor sportive simple.

TR. ISPAS

PUBLICAŢIE DE CONCURS

Institutul de mine din Petroşani anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

- — conferenţiar de la catedra de Tehnică minieră generală, poziţia 3 din statul de funcţiuni, disciplina: Economie, organizare şi planificarea întreprinderilor miniere.
- — şef lucrări de la catedra de Tehnică minieră generală, poziţia 8 din statul de funcţiuni, disciplina: Evidenţă contabilă şi analiza activităţii economice.
- — conferenţiar de la catedra de Topografie, poziţia 2 din statul de funcţiuni, disciplina: Topografie minieră şi geometrizarea zăcămintelor
- — şef lucrări de la catedra de Topografie, poziţia 4 din statul de funcţiuni, disciplina: Topografie generală şi erori.
- — şef lucrări de la catedra de Topografie, poziţia 5 din statul de funcţiuni, disciplina: Geodezie dinamică şi prospecţiuni geofizice şi geologice.
- — şef lucrări de la catedra de Topografie, poziţia 6 din statul de funcţiuni, disciplina: Topografie inginerească şi construcţii miniere.
- — profesor de la catedra de Matematici, poziţia 1 din statul de funcţiuni, disciplina: Algebră superioară şi analiză matematică.
- — conferenţiar de la catedra de Matematici, poziţia 11 din statul de funcţiuni, disciplina: Matematici generale.
- — conferenţiar de la catedra de Maşini miniere, poziţia 4 din statul de funcţiuni, disciplina: Hidraulică şi instalaţii hidraulice miniere.
- — asistent de la catedra de Maşini miniere, poziţia 8 din statul de funcţiuni, disciplina: Instalaţii de extracţie de aeraj şi pneumatice miniere.
- — asistent de la catedra de Maşini miniere, poziţia 10 din statul de funcţiuni, disciplina: Maşini miniere şi transport minier.
- — conferenţiar de la catedra de Electrotehnică, poziţia 4 din statul de funcţiuni, disciplina: Electrotehnică industrială măsurători şi aparate electrice.
- — şef lucrări de la catedra de Organe de maşini şi tehnologie, poziţia 6 din statul de funcţiuni, disciplina: Teoria mecanismelor şi organe de maşini.
- — asistent de la catedra de Ştiinţe sociale, poziţia 8 din statul de funcţiuni, disciplina: Economie politică.

Candidaţii la concurs vor depune în termen de 30 de zile de la publicarea prezentului anunţ, la secretariatul rectoratului Institutului de mine Petroşani, str. Institutului nr. 20, cererea împreună cu următoarele acte:

- — copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;
- — copie legalizată de pe diploma de doctor sau de doctor docent;
- — lucrările ştiinţifice ale candidatului într-un exemplar;
- — certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia (întreprinderea) în care acesta îşi are funcţia de bază;
- — memoriu de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat;
- — autobiografia.

Cei care funcţionează într-o instituţie de învăţămînt superior sînt obligaţi să comunice în scris rectorului sau directorului acesteia înscrierea la concurs.

Concursul se va ţine la rectoratul Institutului de mine din Petroşani, în termen de 4 luni de la publicarea prezentului anunţ pentru posturile de conferenţiar şi şef de lucrări, şi în termen de 2 luni pentru asistenţi.

Apropiata deschidere a şcolilor a făcut ca librăriile să cunoască o mare afluenţă de cumpărători.

Pentru preîntîmpinarea aglomeraţiei şi asigurarea pe tot cuprinsul Capitalei a vînzării rechizitelor, Centrul de Librării Bucureşti a deschis pentru perioada 26 august—15 septembrie noi puncte de vînzare. Acestea au fost organizate în incinta unor şcoli şi în puncte aglomerate:

Şcoala nr. 21, str. Barajului Dunării-Titan, orele 10—18.
Şcoala nr. 195, str. Lunca Bradului—Titan, orele 10—18. (între blocurile H).
Şcoala nr. 162, str. Copşa Mică nr. 1, orele 8—12.
Liceul Dr. Petru Groza str. Arh. Ioan Mincu 10, orele 16—20.
Liceul nr. 33, str. Bujoreni 17 (Drumul Taberei), orele 16—20,30, duminica orele 8—14.
Şcoala nr. 87 str. Dristor, orele 8—12; 15—19.
Şcoala nr. 117 str. Bărbulescu Vechi 7, orele 8—12; 16,30—19.
Librăria Noastră str. Bucşeneşti 12 (Drumul Taberei), orele 8—13; 16,30—19,30.

La aceste puncte de desfacere se găsesc toate rechizitele şcolare necesare elevilor în noul an de învăţămînt. La cererea cumpărătorilor, li se pun la dispoziţie liste orientative de rechizite pentru clasele I—VIII.

BIBLIOTECA

„Din istoria pedagogiei româneşti" (Vol. III)

Cel de al III-lea volum apărut în colecţia „Din istoria pedagogiei româneşti" (Editura didactică şi pedagogică) înmănunchiază cîteva studii care privesc una dintre cele mai importante perioade ale dezvoltării învăţămîntului nostru — şi anume, aceea care se întinde pe durata secolului al XIX-lea. Sînt incluse astfel aici studii despre Ion Eliade Rădulescu, Eufrosin Poteca, Bolyai Farcaş, Ion Maiorescu, Simion Bărnuţiu, George Bariţiu, Ioan Brezoianu şi Samuil Andreievici-Moraru.

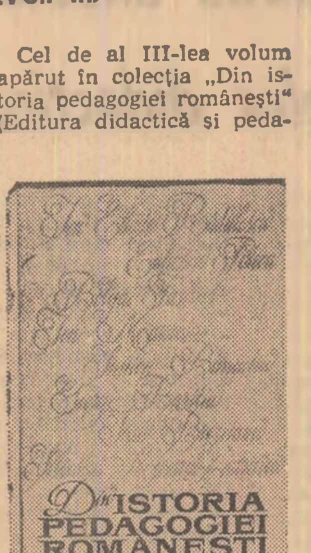

Avînd forma unor micromonografii, studiile cuprinse în culegere pun în evidenţă cîteva momente esenţial legate de istoria dezvoltării învăţămîntului nostru, aşa cum rezultă ele din activitatea unor figuri de seamă ale şcolii şi ale cugetării pedagogice. Se conturează astfel, ca o caracteristică predominantă, cursul neîntrerupt al efortului depus în ţara noastră pentru promovarea unei şcoli democratice şi realiste, a unor metode înaintate de învăţămînt. Deşi activitatea fiecăruia din pedagogii prezentaţi se caracterizează prin trăsături specifice, volumul în totalitatea lui are totuşi o unitate structurală prin degajarea a două probleme fundamentale: promovarea în învăţămînt a limbii naţionale şi trecerea de la o activitate pedagogică spontană la o activitate fundamentată teoretic.

Coordonate la aceste dominante, ni se prezintă totodată multiple alte faţete ale muncii depuse de pedagogii prezentaţi. Năzuind spre dobîndirea libertăţii social-politice, condiţie neapărată a unităţii naţionale, ei s-au silit să ridice şcolile în care au lucrat la nivelul unor instituţii corespunzătoare acestei năzuinţe. Ideile lor pedagogice s-au format în practica activităţii didactice ceea ce le conferă originalitate şi realism. De activitatea lor este legată apariţia primelor manuale în limba română pentru toate disciplinele, precum şi a primelor lucrări de pedagogie românească.

Constituind un nou şi util instrument de cunoaştere a tendinţelor progresiste ale ştiinţei pedagogice din ţara noastră, culegerea de studii reprezintă o însemnată contribuţie la valorificarea tradiţiilor pozitive ale învăţămîntului românesc.

„Modernizarea învăţămîntului la clasele I-IV"

MODERNIZAREA INVATAMINTULUI LA CLASELE I-IV

Culegerea de studii „Modernizarea învăţămîntului la clasele I—IV", elaborată, sub redacţia prof dr. docent Stanciu Stoian şi conf. dr. Paul Popescu-Neveanu, de un grup de cercetători şi specialişti în domeniul pedagogiei reprezintă, în contextul strădaniilor actuale generale de modernizare a învăţămîntului, o lucrare utilă şi bine venită.

Începînd cu o scurtă „privire istorică" asupra muncii didactice la clasele mici şi considerînd că una din problemele importante care s-au ridicat din totdeauna în legătură cu ea a fost căutarea răspunsului la întrebarea dacă să fie cumulată această muncă, la toate disciplinele, de un singur cadru didactic sau să fie repartizată pe cadre specializate, volumul continuă cu expunerea unor ipoteze ştiinţifice privind posibilitatea modernizării predării diferitelor discipline, posibilitate care este în mare parte condiţionată şi raportată la acest nou cadru metodico-organizatoric.

Sînt abordate astfel unele probleme ale modernizării predării gramaticii la clasele I—IV avîndu-se în vedere coordonate ca nevoia reală de cunoştinţe gramaticale, nivelul atins de această disciplină în dezvoltarea ei istorică, posibilităţile de însuşire ale copilului în funcţie de vîrstă. Plecînd de la analiza problemelor ce apar în însuşirea gramaticii de către elevi studiul respectiv stabileşte, pe baza lor, ipoteze de lucru menite să ofere perspectiva creşterii performanţelor în munca desfăşurată cu elevii.

Un alt studiu se referă la cercetări experimentale privind modernizarea învăţămîntului matematicii în şcoala generală, tratînd probleme ca: introducerea experimentală a mulţimilor de obiecte ca suport în formarea noţiunii de număr, prezentarea timpurie a elementelor geometrice, introducerea elementelor de algebră în rezolvarea exerciţiilor şi problemelor la clasele mici, utilizarea intuiţiei în condiţiile modernizării predării matematicii.

O serie de materiale cuprinse în volum se referă la unele probleme ale conţinutului lecţiilor despre natură, al lecţiilor de geografie, istorie, desen după natură şi muzică în clasele I—IV, ca şi la probleme legate de metodica predării lor. Numeroase materiale abordează aspecte ale predării de către specialişti la clasele I—IV. Amintim între acestea „Unele forme de activitate care sporesc eficienţa lecţiei de matematică în condiţiile predării în sistemul profesor-obiect", „Aspecte ale corelării cunoştinţelor în condiţiile predării de către specialişti", „Cercetări privind evoluţia capacităţii de muncă la elevii din şcolile în care se experimentează predarea pe specialităţi", „Studiul psihopedagogic al unor aspecte din munca educativă la clasele I—IV conduse de mai multe cadre didactice" şi „Dezvoltarea cercetărilor privind sistemul profesor-obiect la clasele I—IV"

V. OCTAVIAN

„Metode şi procedee pentru creşterea eficienţei lecţiilor de compunere în şcoala generală"

Compunerile reprezintă unul dintre scopurile finale ale predării limbii române. Ele sînt, putem spune fără a exagera, unitatea de măsură a informaţiei, a dezvoltării gîndirii şi vorbirii (deşi, din păcate teoria şi practica pedagogică actuală nu le acordă locul şi rolul cuvenit). De aceea salutăm ca pe un eveniment metodic demn de reţinut apariţia lucrării *„Metode şi procedee pentru creşterea eficienţei lecţiilor de compunere liberă în şcoala generală"*, semnată de *Cecilia Caroni* şi *Vera Frimu-Popovici*, apărută recent în Editura didactică şi pedagogică.

lecţiilor de compunere liberă

Lucrarea preia critic date din manualele, metodicile şi articolele metodice apărute în ultimele patru decenii, adăugînd date noi furnizate de experimentele organizate de autori. Semnalînd o serie de lipsuri ale programelor şi manualelor şcolare în ceea ce priveşte distribuirea pe clase a orelor de compunere şi a tipurilor de compuneri, a sarcinilor didactice legate de acestea, ca şi unele neajunsuri privind metodica actuală a organizării lecţiilor de compuneri libere creatoare, lucrarea dă, în continuare, o serie de indicaţii care pot veni efectiv în sprijinul învăţătorilor şi al profesorilor de limba română. Găsim astfel capitole referitoare la procedeele metodice folosite în stadiul compunerilor libere colective, semicolective şi individuale, la aplicarea în condiţii diferite a procedeelor experimentale la clasele I-IV, precum şi capitole intitulate „De la aplicaţiile practice la implicaţiile teoretice", „Procedee în alcătuirea planurilor de idei" etc.

Trebuie subliniată şi contribuţia autoarelor la elaborarea unor tipuri de exerciţii care eşalonează şi gradează activităţile pentru formarea priceperilor şi deprinderilor de redactare independentă a compunerilor libere. Valoarea documentară a lucrării este sporită şi de faptul că se prezintă ipotezele de lucru şi se descriu experimentele efectuate, prezentîndu-se tabele cu rezultate obţinute şi chiar compuneri realizate de către elevi.

ALEXANDRU POPESCU-MIHAEŞTI
asistent universitar

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi la difuzorii din unităţile de învăţămînt. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.132